

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum per gratiam linguarum homo adipiscatur scientiam omnium
linguarum? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

De Gratijs gratis datis: et primo de gratia linguarum,
in duos articulos diuisa.

DEinde considerandum est de gratijs gratis datis,
quæ pertinent ad locutionem Et primo, de gratia
linguarum. Secundo, de gratia sermonis sapientie
seu scientiæ.

- ¶ Circa primum quærentur duo.
¶ Primo, utrum per gratiam linguarum homo adipi-
scatur scientiam omnium linguarum?
¶ Secundo, de comparatione huius doni ad gratiam
prophetiæ?

ARTIC. I.

*Utrum illi qui consequebantur donum linguarum,
querentur omnibus linguis?*

840

1. Cor. 14
lec. 1. co.
2. et le. 4.
prin.

gl. ord. su
per praesa
non He
non pist.
ad Hebr.

Est gl. Be
de. Art.
2. 10. 2.

AD primum sic proceditur. Videtur, quod illi qui
consequerentur donum linguarum, nõ loquerentur
omnibus linguis illud enim quod diuina virtus
aliquibus conceditur, optimum est in suo genere. Sic
Dominus aquam conuertit in vinum bonum, sicut dicitur
Io. 2. Sed illi qui habuerunt donum linguarum, no-
lius loquebantur in propria lingua. Dicit enim * gl.
ad Heb. 1. non esse mirandum quod epistola ad Hebr.
maiore relucet facundia, quam alia: cum natura
vnicuique plus in sua, quam in aliena lingua valeat.
ceteras enim epistolas Apostolus peregrino
Græco sermone composuit; hanc autem scriptam
braica lingua. Non ergo per gratiam gratis datam
Apostoli acceperunt scientiam omnium linguarum.

¶ 2. Præterea, Natura non facit per multa quod
test fieri per vnum; & multo minus Deus, qui crea-
tius, quam natura operatur. Sed poterat Deus facere
vt vnã linguam loquentes eius discipuli, ab omnibus
intelligerentur. Vnde super illud * Act. 2. Audite
vnusquisque lingua sua illos loquentes, dicit gl.
linguis omnibus loquebantur, vel sua, id est, braica
lingua loquentes ab omnibus intelligebantur, ac si
proprijs singulorum loquerentur. Ergo videtur, quod
non

non habuerunt scientiam loquendi omnibus linguis.
¶ 3 Præterea, Omnes gratiæ deriuantur à Christo in corpus eius, quod est Ecclesia: secundum illud Io. 1. De plenitudine eius omnes accepimus Sed Christus non legitur fuisse locutus nisi vna lingua; nec etiam tunc fideles singuli nisi vna lingua loquuntur. Ergo videtur, quòd discipuli Christi non acceperunt ad hoc gratiam, vt omnibus linguis loquerentur.

SED contra est, quod dicitur Act. 2. quòd repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis Vbi dicit gloss.* Gregorij, quòd Spiritus sanctus super discipulos in igneis linguis apparuit, & eis omnium linguarum scientiam dedit.

ho. 30 in
Euan in
ter prin.
& med.

RESPONDEO dicendum, qd primi discipuli Christi ad hoc fuerunt ab ipso electi, vt per vniuersum orbem discurrerent, fidem eius vbique prædicarent: secundum illud Matth. vii. Euntes docete omnes gentes. Non autem erat conueniens, vt qui mittebantur ad alios instruendos indigerent ab alijs instrui, qualiter alijs loquerentur, vel qualiter quæ alijs loquebantur intelligerent. Præsertim quia isti qui mittebantur, erant vnus gentis, scilicet Iudææ, secundum illud Isai. 27. Qui egredientur imperu a Iacob, implebunt faciem orbis semine. Illi etiam qui mittebantur, pauperes & impotentes erant, nec de facili à principio reperissent qui eorum verba alijs fideliter interpretarentur, vel verba aliorum eis exponerent, maximè quia ad infideles mittebantur. Et ideo necessarium fuit, vt super hoc eis diuinitus prouideretur per donum linguarum: vt sicut gentibus ad idololatriam declinantibus introducta est diuersitas linguarum, sicut dicitur Genes. 11. ita etiam quando erant gentes ad cultum vnus Dei reuocandæ, contra huiusmodi diuersitatem remedium adhiberetur per donum linguarum.

Ad primum ergo dicendum, quòd sicut dicitur 1. ad Corinth. 12. Manifestatio spiritus datur ad utilitatem. Et ideo sufficienter & Paulus, & alij Apostoli fecerunt

fuerunt instructi diuinitus in linguis omnium gentium quantum requirebatur ad fidei doctrinam. Sed quantum ad quædam quæ superadduntur humana arte ad ornatum & elegantiam locutionis, Apostolus instructus erat in propria lingua, non autem in aliena. Sicut etiam in sapientia & scientia fuerunt sufficienter instructi quantum requirebat doctrina fidei, non autem quantum ad omnia quæ per scientiam acquisitam cognoscuntur, quæta de conclusionibus Arithmeticæ vel Geometriæ.

Ad secundum dicendum, quod quamuis etiam fieri potuisset, scilicet quod per unam linguam loquentes ab omnibus intelligerentur, aut quod omnibus linguis loquerentur: tamen convenientius fuit quod in omnibus linguis loquerentur: quia hoc pertinet ad perfectionem scientiæ ipsorum, per quam non solum loqui, sed intelligere poterant quæ ab alijs dicebantur. Si autem omnes unam eorum linguam intellexerent, hoc vel fuisset per scientiam illorum qui loquentes intelligerent, vel fuisset quasi quædam glossa, dum eorum verba aliter ad aliorum aures perferrentur, quam ipsi ea proferrent. Et ideo glossa in Act. 2. quod maiori miraculo factum est quod ipsi omnium linguarum generibus loquerentur. Et Paulus citat I. ad Corint. 14. Gratiarum ago Deo, quod omnium strum lingua loquor.

Ad tertium dicendum, quod Christus in propria persona vni soli genti prædicaturus erat, scilicet gentibus. Et ideo quamuis ipse absque dubio haberet perfectissimam scientiam omnium linguarum, non tamen oportuit quod omnibus linguis loqueretur. *traff. 32. in Ioann. a med. illius, s. 9.* ut Augustinus dicit * super Ioann. Cum & modo spiritus sanctus accipiat, nemo loquitur linguarum gentium: quia iam ipsa Ecclesia lingua accipit spiritum sanctum.

*est gl. Be-
da ibi. t. 2*

*traff. 32.
in Ioann.
a med. il-
lius, s. 9.*